

УДК 687.1

**ДУАЛЬНА ОСВІТА: ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ МЕТОДУ
НАВЧАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ**

Х. В. ПЕДОРЕНКО, Д. В. БОРИСЕНКО
Українська інженерно-педагогічна академія

Загальноприйнятий підхід до навчання, коли викладач розповідає тему, а здобувачу освіти необхідно сидіти та конспектувати, вважається застарілим та малоефективним на фоні активно впроваджених дуальної освіти, нових форм та підходів до навчання із використанням комп'ютерних технологій, групової активності та дослідницьких проєктів. В класичному підході безсумнівно присутня важлива передача великого об'єму теоретичних знань та навичок за короткий проміжок часу, але вони не можуть бути одночасно практично представлені та застосовані здобувачами освіти. Таким чином, серед важливих вимог до сучасного навчального процесу, які ставлять самі замовники освітніх послуг, є отримання конкретних знань та умінь, а не лише теорії, яку можна буде здати в ході контрольного зрізу знань та забути. Це особливо актуально в умовах дуальної освіти, бо заклад освіти готує майбутніх фахівців, які повинні вміти застосовувати свої знання на практиці та це робити вже на першому робочому місці в процесі навчання. Крім того, серед актуальних напрямків навчання здобувачів освіти є залучення діяльнісного підходу, що включає ширший діапазон впливу на особистість, розвиток творчої активності, інтелектуальних умінь, вирішення нестандартних ситуацій та максимальне наближення до професійного виконання завдань.

Загалом можливо виділити два шляхи до організації навчання за допомогою навчальних проєктів. За допомогою першого, класичного, здобувачі освіти спочатку отримують теоретичні знання на аудиторних заняттях, а потім долучаються до виконання проєкту на виробництві. Таким чином вони можуть застосовувати теоретичні знання на практиці. Згідно другого шляху, викладач не пояснює теорію, а здобувачі освіти самостійно вибирають тему проєкту та долучають до виробничого процесу, обговорюють необхідні дії по його виконанню та вивчають необхідну інформацію. В обох випадках у здобувачів освіти має бути достатньо часу для засвоєння інформації [1].

Розробка досконалої системи навчальних проєктів є актуальною темою та до неї долучаються велика кількість науковців, педагогів, фахівців відповідних галузей, привносячи свої практичні моделі реалізації. Так, в роботах Д. М. Карпентера [2] представлено дослідження використання методу навчальних проєктів для великих груп, в роботі деталізуються особливості засвоєння інформації здобувачами освіти у цих групах, також виконано загальне дослідження ефективності навчальних проєктів. В дослідженні М. Пшибиш-Заремби та М. Колодзейського [1] представлено теоретичні основи проєктів та дослідження історії використання проєктів. В працях О.Є. Олексюк [3] досліджуються теоретичне використання методу проєктів в

навчанні здобувачів освіти. В дослідженнях М. Федорця [4] досліджуються методи навчальних проєктів на заняттях, в роботі деталізуються особливості практичного впровадження проєктів.

В сучасному інформаційному просторі є важливим вміння орієнтуватись та швидко знаходити необхідну інформацію. Використання засобів комп'ютерних технологій дає великі переваги для майбутнього фахівця, залучаючи нові підходи до організації навчальних проєктів в умовах дуальної освіти, що дає налагоджувати можливу дистанційну роботу, шукати альтернативні практичні реалізації виробництва, підвищувати ефективність ведення командної роботи дистанційно тощо. При використанні сучасних технологій створення моделей є багато варіантів навчальних проєктів для них. Це може бути дистанційна участь у закордонних проєктах, змішана участь з виїзними практиками, конференціями, ворк-шопами та інші.

Перспективами розвитку методу проєктів є прагнення до більшої свободи у виборі діяльності, направленість на практичне залучення та виконання практичних дій в реальних виробничих ситуаціях. Присутність таких головних переваг методу проєктів, як створення умов для використання отриманого досвіду, оволодіння вмінням здобувати знання самостійно в реальних виробничих умовах, сприяння розвитку самостійності та творчості, формування навичок комунікації серед робочого колективу, формування навичок представлення виконаної роботи, розвиток аналітичних здібностей, вміння узагальнювати інформацію, роботи в команді та інші дозволяються активно його впроваджувати в умовах дуальної освіти та підвищувати роль професійного становлення майбутнього фахівця.

Література

1. Przybysz-Zaremba M., Kolodziejski M. Project method in educational practice / M. Przybysz-Zaremba, M. Kolodziejski // Theory and practice of general education. Creativity and improvisation. – 2017. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/321747866>
2. Carpenter J. M. Effective teaching methods for large classes / J. M. Carpenter // Journal of Family & Consumer Sciences Education. – 2006. – Vol. 24. – №. 2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.natefacts.org/Pages/v24no2/v24no2Carpenter.pdf>
3. Oleksyuk O. Y. Theoretical foundations of the project method as a pedagogical technology [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lib.chmnu.edu.ua/pdf/naukpraci/pedagogika/2004/36-23-7.pdf>
4. Федорець М. А. Метод проєктів як ефективний засіб особистісного та суспільного розвитку студентів у навчально-виховному процесі педагогічного коледжу / М. А. Федорець // Вісник Чернінівського національного педагогічного університету. – 2014. – Вип. 115. – С. 239-243.